

VEN, Flor van der (Antwerpen 1 januari 1848 – Kalmthout 21 oktober 1931). Schoonbroer van Jan van Rijswijck.

Was als vrijzinnige, liberale voorman lange tijd Vlaanderens patriarch. Van der Ven was secretaris van het Weldadigheidsbureel, toen een van de hoogste stadsfuncties te Antwerpen.

Gedurende 50 jaar was Van der Ven secretaris van de afdeling Antwerpen van het **Willemsfonds**. Met Van Rijswijck en J. Adriaenssens redigeerde hij *De Kleine Gazet* en later *Recht door Zee*. Hij was de spil van het comité voor hulp aan Transvalers en van de ontvangst van de Boerenleiders Martinus Steyn, Louis Botha, Christiaan de Wet en Jacobus Delarey te Antwerpen. Hij die in zijn tekst over Jan F. Willems (1874) de draak stak met het “franskiljonnismus” (franskiljonisme) en de “vrucht van 1830 voor de Vlamingen zuur” noemde, opteerde resoluut voor het **activisme**. Na de Eerste Wereldoorlog werd hij een vurige Vlaams-nationale manifestant, die er onder meer op een betoging voor **Ward Hermans** te Lier niet voor terugdeinsde met zijn stok tussen de paarden van de chargerende gendarmen te zwaaien. Geen 11 juli-betoging, of ‘vader’ Van der Ven liep mee. Op alle IJzerbedevaarten was hij aanwezig, ook nog op die van 1931, waar hij de oudste bedevaarder was. Die reis deed hij toen met **August Borms**. **Henry Luyten** plaatste Van der Ven op zijn **Guldendoek van Vlaanderen** in het midden op een ereplaats.

ALBERT GOOVAERTS* EN PIETER VAN HEES